00437341

D130/10/12

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ
Kingdom of Cambodia
Nation Religion King
Royaume du Cambodge
Nation Religion Roi

អង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញក្នុងតុលាការកម្ពុជា
Extraordinary Chambers in the Courts of Cambodia
Chambres extraordinaires au sein des tribunaux cambodgiens

អង្គបុរេជំនុំជម្រះ
Pre-Trial Chamber
Chambre Préliminaire

តាមនាមប្រជារាស្ត្រខ្មែរ និងតាមនាមអង្គការសហប្រជាជាតិ និងអនុលោមតាមច្បាប់ស្តីពី
ការបង្កើតឱ្យមានអង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញក្នុងតុលាការកម្ពុជា ដើម្បីកាត់សេចក្តីឧក្រិដ្ឋកម្ម
ដែលបានប្រព្រឹត្តឡើងក្នុងរយៈកាលនៃកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ

សំណុំរឿងព្រហ្មទណ្ឌលេខ: ០០២/១៩-០៩-២០០៧/អវតក/កសចស (អបជ ២៧)

ចំពោះមុខ:
ចៅក្រម ប្រាក់ គីមសាន, ប្រធាន
ចៅក្រម Rowan DOWNING
ចៅក្រម នីយ ថុល
ចៅក្រម Katinka LAHUIS
ចៅក្រម ហួត វុទ្ធី

ឯកសារដើម
ORIGINAL DOCUMENT/DOCUMENT ORIGINAL
ថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំ ទទួល (Date of receipt/date de reception): 27 / 01 / 2010
ម៉ោង (Time/Heure): 15:00
មន្ត្រីទទួលបន្ទុកសំណុំរឿង /Case File Officer/L'agent chargé du dossier: C.A. Fiu

កាលបរិច្ឆេទ: ២៧ ខែមករា ឆ្នាំ២០១០

សាធារណៈ:

សាលដីកាលើភាពអាចទទួលយកបាននៃបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងដីការបស់
សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតសម្រេចអំពីការប្រើប្រាស់ចម្លើយដែលបានមក ឬដែលអាចបានមក
ដោយសារការធ្វើទារុណកម្ម

ឯកសារបានថតចម្លងត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ដើម
CERTIFIED COPY/COPIE CERTIFIÉE CONFORME
ថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំ នៃការបញ្ជាក់ (Certified Date /Date de certification): 27 / 01 / 2010
មន្ត្រីទទួលបន្ទុកសំណុំរឿង /Case File Officer/L'agent chargé du dossier: C.A. Fiu

សហព្រះរាជអាជ្ញា
ជា លាង
Andrew CAYLEY
យ៉ែត ចរិយា
William SMITH
សេង ប៊ុនឃាង
Vincent de WILDE d'ESTMAEL

ជនត្រូវចោទ
ខៀវ សំផន

មេធាវីដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី
គីម ម៉េងឃី
ម៉ុច សុវណ្ណារី
នី ច័ន្ទឌី
Martine JACQUIN
Philippe CANONNE
Fabienne TRUSSES-NAPROUS

សហមេធាវីការពារក្តីជនត្រូវចោទ
ស សូវ៉ាន
Jacques VERGÈS

អង្គបុរេជំនុំជម្រះ PRE-TRIAL CHAMBER CHAMBRE PRÉLIMINAIRE E.C.C.C * C.E.T.C

ឡៅ ឈុនធី
គង់ ពិសី
ហ៊ុង គីមសួន
គង់ ពិសី
ហ៊ុង គីមសួន
យ៉ុង ផានិត
ស៊ីន សុវន
គង់ ហេង
សំ សុគង់
សុខ សំអឿន
ជេត វណ្ណលី
ពេជ អង្គ

Elizabeth-Joelle RABESANDRATANA
Annie DELAHIE
Silke STUDZINSKY
Pierre-Olivier SUR
Mahdev MOHAN
NGUYEN Lyma
Marie GUIRAUD
Patrick BAUDOIN
Olivier BAHOUGNE
David BLACKMAN
Julien RIVET
Emmanuel ALTIT
Maria Stefania CATALETA
Charlotte PLANTIN
Pascal AUBOIN
Jan Ernest RASSEK

ដើមបណ្ដឹងរដ្ឋប្បវេណីដែលគ្មានមេធាវីតំណាង

អង្គបុរេជំនុំជម្រះ នៃអង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញក្នុងតុលាការកម្ពុជា ("**អ.វ.ត.ក**") បានទទួលបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់ ខៀវ សំផន ("ជនត្រូវចោទ") ប្រឆាំងនឹងដីកា [របស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត] សម្រេចអំពីការប្រើប្រាស់ចម្លើយដែលបានមក ឬដែលអាចបានមកដោយសារការធ្វើទារុណកម្ម ដែលបានដាក់នៅថ្ងៃទី២៧ ខែសីហា ឆ្នាំ២០០៩ ("បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍")[១]។

I. **ប្រវត្តិនីតិវិធី**

១ នៅថ្ងៃទី៨ ខែសីហា ឆ្នាំ២០០៩ សហមេធាវីការពារក្តីរបស់ជនត្រូវចោទបានដាក់ "សេចក្តីជូនដំណឹងនៃបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍" ប្រឆាំងនឹង "ដីការបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតសម្រេចអំពីការប្រើប្រាស់ចម្លើយដែលបានមក ឬដែលអាចបានមកដោយសារការធ្វើទារុណកម្ម" ("ដីកា")[២] ដែលបានច្រានចោលសំណើរបស់ អៀង ធីរិទ្ធ ស្នើសុំឲ្យច្រានភ័ស្តុតាងដែលបានមកដោយការធ្វើទារុណកម្ម ចេញពីសំណុំរឿង ០០២ ("សំណើរបស់ អៀង ធីរិទ្ធ")[៣]។

២ នៅថ្ងៃទី២៧ ខែសីហា ឆ្នាំ២០០៩ សហមេធាវីការពារក្តីរបស់ជនត្រូវចោទ បានដាក់បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍។ ក្នុងបណ្តឹងនោះ សហមេធាវីការពារក្តីរបស់ជនត្រូវចោទ "បានឯកភាពតាម៖ ទុកជាមុននូវខ្លឹមសារទាំងស្រុង និងដោយឥតលក្ខខណ្ឌចំពោះសារណាបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់ក្រុមមេធាវីការពារក្តីរបស់លោកស្រី អៀង ធីរិទ្ធ ប្រឆាំងនឹងដីកានោះ"[៤]។ សហមេធាវីការពារក្តីរបស់ អៀង ធីរិទ្ធ បានដាក់បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងដីកានោះ នៅថ្ងៃទី១០ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០៩ ("បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់ អៀង ធីរិទ្ធ")[៥]។

៣ នៅថ្ងៃទី១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០៩ សហព្រះរាជអាជ្ញាបានដាក់ "ពាក្យសុំពន្យារពេលជាបន្ទាន់ ក្នុងការដាក់ចម្លើយតបរួម តបទៅនឹងបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់ជនត្រូវចោទ អៀង ធីរិទ្ធ និងខៀវ សំផន ប្រឆាំងនឹងដីកាសម្រេចលើការប្រើប្រាស់ភ័ស្តុតាងដែលបានមក ឬដែលអាចបានមកដោយការធ្វើទារុណ

---

[១] សហមេធាវីការពារក្តីរបស់ ខៀវ សំផន ប្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងដីការបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតសម្រេចអំពីការប្រើប្រាស់ចម្លើយដែលបានមក ឬដែលអាចបានមកដោយសារការធ្វើទារុណកម្ម ថ្ងៃទី២៧ ខែសីហា ឆ្នាំ២០០៩ D130/10/1 ("បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍")។

[២] ដីកាស្តីពីការប្រើប្រាស់ចម្លើយដែលបានមក ឬដែលអាចបានមកដោយសារការធ្វើទារុណកម្ម ថ្ងៃទី២៨ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០៩ D130/8 ("ដីកា")។

[៣] សំណើរបស់សហមេធាវីរបស់ អៀង ធីរិទ្ធ ស្នើសុំឲ្យច្រានចោលភ័ស្តុតាងដែលបានមកដោយការធ្វើទារុណកម្ម [illegible] ២០០៩ D130 ("សំណើរបស់ អៀង ធីរិទ្ធ")។

[៤] បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍នោះ ត្រង់កថាខណ្ឌទី ៦

[៥] បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់សហមេធាវីការពារក្តីរបស់ អៀង ធីរិទ្ធ ប្រឆាំងនឹង "ដីការបស់សហចៅក្រមស៊ើប[illegible] ប្រើប្រាស់ចម្លើយដែលបានមក ឬដែលអាចបានមកពីការធ្វើទារុណកម្ម" ថ្ងៃទី១០ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០៩ D130/9/6 ("[illegible] អៀង ធីរិទ្ធ")។

00437344

កម្ម”[៦]។ អង្គបុរេជំនុំជម្រះបានអនុញ្ញាតពន្យារពេលឱ្យសហព្រះរាជអាជ្ញា ដើម្បីដាក់ចម្លើយតបរហូតដល់ថ្ងៃទី ១២ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៨[៧]។

៤ នៅថ្ងៃទី១២ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៨ សហព្រះរាជអាជ្ញាបានដាក់ “ចម្លើយតបរួមរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញាទៅនឹងបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់ អៀង ធីរិទ្ធ និង ខៀវ សំផន ប្រឆាំងនឹង “ដីកាសម្រេចលើការប្រើប្រាស់ភ័ស្តុតាងដែលបានមក ឬដែលអាចបានមកដោយការធ្វើទារុណកម្ម” (“ចម្លើយតបរួមរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា”)[៨]។ ជាការឆ្លើយតប សហព្រះរាជអាជ្ញាបានលើកបញ្ហាពាក់ព័ន្ធនឹងភាពអាចទទួលយកបាននៃបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍នោះ[៩]។

៥ នៅថ្ងៃទី២៧ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៨ អង្គបុរេជំនុំជម្រះ បានបង្គាប់ដល់សហមេធាវីការពារក្តីរបស់ជនត្រូវចោទ ឱ្យបញ្ចេញមតិរបស់ខ្លួនពាក់ព័ន្ធនឹងបញ្ហានៃការទទួលយកបាន ដែលបានលើកឡើងដោយសហព្រះរាជអាជ្ញានៅក្នុងចម្លើយតបរួមរបស់ខ្លួន (“សេចក្តីបង្គាប់របស់អង្គបុរេជំនុំជម្រះ”)[១០]។ សហមេធាវីការពារក្តីរបស់ជនត្រូវចោទ ពុំបានដាក់មតិអ្វីឆ្លើយតបទៅនឹងសេចក្តីបង្គាប់របស់អង្គបុរេជំនុំជម្រះទេ។

៦ នៅថ្ងៃទី៦ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០៨ សហមេធាវីការពារក្តីរបស់ជនត្រូវចោទ បានដាក់ “សេចក្តីកត់សម្គាល់” មួយពាក់ព័ន្ធទៅនឹងសេចក្តីបង្គាប់របស់អង្គបុរេជំនុំជម្រះ[១១]។ នៅថ្ងៃទី១៨ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០៨ អង្គបុរេជំនុំជម្រះ បានសម្រេចបដិសេធសំណើសុំដែលមានក្នុងសេចក្តីកត់សម្គាល់របស់ជនត្រូវចោទនោះ[១២]។

---

[៦] ពាក្យសុំពន្យារពេលជាបន្ទាន់របស់សហព្រះរាជអាជ្ញា ក្នុងការដាក់ចម្លើយតបរួម តបទៅនឹងបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់ជនត្រូវចោទ អៀង ធីរិទ្ធ និងខៀវ សំផន ប្រឆាំងនឹងដីកាសម្រេចលើការប្រើប្រាស់ភ័ស្តុតាងដែលបានមកឬដែលអាចបានមកដោយការធ្វើទារុណកម្ម ថ្ងៃទី១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០៨ D130/9/7។

[៧] សេចក្តីសម្រេចលើពាក្យសុំពន្យារពេលរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា ក្នុងការដាក់ចម្លើយតបរួមគ្នា តបនឹងបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងដីកសម្រេចស្តីពីការប្រើប្រាស់ចម្លើយដែលបានមក ឬដែលអាចបានមកពីការធ្វើទារុណកម្ម ថ្ងៃទី១៧ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០៨ D130/9/8។

[៨] ចម្លើយតបរួមរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា ទៅនឹងបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់ អៀង ធីរិទ្ធ និង ខៀវ សំផន ប្រឆាំងនឹង “ដីកាសម្រេចលើការប្រើប្រាស់ភ័ស្តុតាងដែលបានមក ឬដែលអាចបានមកដោយការធ្វើទារុណកម្ម” ចុះថ្ងៃទី១២ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៨ D130/9/13 (“ចម្លើយតបរួមរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា”)។

[៩] ចម្លើយតបរួមរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា ត្រង់កថាខណ្ឌទី ៧, ៨ និង ៩។

[១០] សេចក្តីបង្គាប់ដល់សហមេធាវីការពារក្តីរបស់ អៀង ធីរិទ្ធ និង ខៀវ សំផន ចំពោះមតិទាក់ទងនឹងបញ្ហានៃការទទួលយកបាន ដែលបាន លើកឡើងដោយសហព្រះរាជអាជ្ញាក្នុងចម្លើយតបរួមរបស់ខ្លួន តបទៅនឹងបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ ថ្ងៃទី២៧ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៨ (“សេចក្តីបង្គាប់ របស់អង្គបុរេជំនុំជម្រះ”) D130/9/16។

[១១] សេចក្តីកត់សម្គាល់របស់ ខៀវ សំផន ជូនចំពោះអង្គបុរេជំនុំជម្រះ ពាក់ព័ន្ធនឹងកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី D130, ថ្ងៃទី៦ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០៨ (“សេចក្តីកត់សម្គាល់របស់ជនត្រូវចោទ”) D130/10/8 ។

[១២] សេចក្តីសម្រេចលើសេចក្តីកត់សម្គាល់របស់ ខៀវ សំផន ជូនចំពោះអង្គបុរេជំនុំជម្រះពាក់ព័ន្ធនឹងកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី D130, សេចក្តីធ្វើនៅថ្ងៃទី១៨ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០៨ D130/10/9។

II. សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់ភាគីនានា

៧ នៅក្នុងបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់ខ្លួន សហមេធាវីការពារក្តីជនត្រូវចោទបានស្នើឱ្យអង្គបុរេជំនុំជម្រះ (i) មោឃៈភាពដីកា (ii) ស្នើឱ្យសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត "សម្រេចថាមិនអាចទទួលយកបាននូវភស្តុតាងណាមួយ ឬក៏សម្ភារៈណាផ្សេងទៀតដែលបានមក ឬដែលអាចបានមកដោយការប្រើប្រាស់នូវទារុណកម្ម ជាជាងបង្ហាញថា ចម្លើយមួយចំនួនត្រូវបានធ្វើឡើង ដោយសារការធ្វើទារុណកម្ម និងគ្រាន់តែដើម្បីប្រឆាំងនឹងអ្នកធ្វើទារុណកម្មដែលបានចោទប្រកាន់តែប៉ុណ្ណោះ [...] និង(iii) ស្នើឱ្យសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតទប់ស្កាត់ការប្រើប្រាស់ចម្លើយបែបនេះ តាមមធ្យោបាយផ្សេងទៀត"[១៣]។ ដូចគ្នានេះផងដែរ នៅក្នុងសេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់ខ្លួន សហមេធាវីការពារក្តីរបស់ជនត្រូវចោទ ស្នើសុំឱ្យអង្គបុរេជំនុំជម្រះ (១) ច្រានចោលដីការបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត និង (២) បង្គាប់ឱ្យយកភស្តុតាងដែលបានហាមឃាត់ទាំងអស់ ចេញពីកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី[១៤]។

៨ សហមេធាវីការពារក្តីរបស់ អៀង ធីរិទ្ធ បានដាក់បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ អនុលោមតាមវិធាន៥៥(១០) និង ៧៤(៣)(ខ) នៃ វិធានផ្ទៃក្នុង ព្រមទាំងពាក់ព័ន្ធជាមួយនឹងគោលការណ៍គ្រឹះនានាដែលមាននៅក្នុងវិធាន២១ នៃវិធានផ្ទៃក្នុង[១៥]។ សហមេធាវីការពារក្តីលើកទឡ្ហីករណ៍ថា វិធាន៥៥(១០) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង គួរតែត្រូវបានបកស្រាយថា វិធាននេះ "ចែងអំពីសិទ្ធិក្នុងការធ្វើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍បន្ទាន់បង្ហំប្រឆាំងនឹងការបដិសេធលើសំណើសុំទូទៅទាំងពីរ និងសំណើសុំបំពេញកិច្ចស៊ើបសួរ"[១៦]។ ទោះបីជាសហមេធាវីការពារក្តីទទួលស្គាល់វិធាន៧៤(៣)(ខ) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង ដែលបានកំណត់ព្រំដែននៃសិទ្ធិក្នុងការធ្វើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍បន្ទាន់បង្ហំ ដើម្បីបង្គាប់ឱ្យមានការបដិសេធមិនបំពេញកិច្ចស៊ើបសួរនោះ សហមេធាវីការពារក្តីលើកទឡ្ហីករណ៍ថា ដើម្បីចៀសវាងនូវភាពមិនស្របគ្នា វិធាន៥៥(១០) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង គួរមានភាពលើសលុប យោងតាម*គោលការណ៍នៃសច្ចធារណ៍នៃនិរទោស* (*in dubio pro reo*)[១៧]។ សហមេធាវីការពារក្តីរបស់ អៀង ធីរិទ្ធ លើកឡើងថា មូលដ្ឋានផ្សេងទៀតសម្រាប់ភាពអាចទទួលយកបាននៃបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍គឺ: ១) ការបំពានលើការកាត់សេចក្តីដោយយុត្តិធម៌ និង ២) ការប្រ[illegible]

* PRE-TRIAL CHAMBRE PRÉLIMINAIRE * E.C.C.C. * C.E.T.C. *

---

[១៣] បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់ អៀង ធីរិទ្ធ ត្រង់កថាខណ្ឌទី ១២៤។

[១៤] បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ ត្រង់កថាខណ្ឌទី ៧។

[១៥] បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់ អៀង ធីរិទ្ធ ត្រង់កថាខណ្ឌទី ១០។

[១៦] សហមេធាវីការពារក្តីរបស់ អៀង ធីរិទ្ធ បកស្រាយពាក្យ "សំណើទូទៅ" ថាជា "ដីកាចាំបាច់សម្រាប់ការបំពេញកិច្ចស៊ើបអង្កេត" និងពាក្យ "សំណើសុំកិច្ចស៊ើបសួរ" ថាជា "កិច្ចស៊ើបសួរដែលចាំបាច់សម្រាប់ការបំពេញកិច្ចស៊ើបសួរ" សូមមើលបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់ អៀង ធីរិទ្ធ ត្រង់កថាខណ្ឌ ១២។

[១៧] សូមមើលបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់ អៀង ធីរិទ្ធ ត្រង់កថាខណ្ឌ ១៥។ អង្គបុរេជំនុំជម្រះកត់សម្គាល់ឃើញថា ឃ្លាជាអក្សរឡាតាំង *in dubio pro reo* បកប្រែថា "នៅពេលណាមានការសង្ស័យ គប្បីធ្វើដើម្បីប្រយោជន៍របស់ជនជាប់ចោទ"។

របស់នៃកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី[១៨]។ សហមេធាវីការពារក្តីរបស់ជនត្រូវចោទ លើកទឡ្ហីករណ៍បន្ថែមទៅលើទឡ្ហីករណ៍របស់សហមេធាវីការពារក្តី អៀង ធីរិទ្ធ ថា "ប្រសិនបើវិធានផ្ទៃក្នុងពុំបានចែងច្បាស់ អំពីសិទ្ធិប្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងដីកានោះទេ គឺគ្រាន់តែដោយហេតុថាដីកានោះមិនដែលកើតមានទាល់តែសោះ ហើយសេចក្តីសម្រេចនេះគឺជាការបង្ខូចដល់យុត្តិធម៌កម្ពុជា និងយុត្តិធម៌អន្តរជាតិ និងជាករណីយកិច្ចដ៏ពេញលេញរបស់ចៅក្រមនៃអង្គបុរេជំនុំជម្រះ ក្នុងការទទួលយកបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍នេះ"[១៩] ។

៩ នៅក្នុងចម្លើយតបរួមរបស់ខ្លួន សហព្រះរាជអាជ្ញាបានស្នើឱ្យអង្គបុរេជំនុំជម្រះបដិសេធបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍។ សហព្រះរាជអាជ្ញាលើកឡើងថា "[បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍] មិនមែនកើតឡើង ដោយសារការបដិសេធសំណើសុំបំពេញកិច្ចស៊ើបសួរធ្វើដោយសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតទេ ដូចនេះបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍មិនអាចទទួលយកបានទេ""[២០]។ សហព្រះរាជអាជ្ញាបានលើកឡើងថែមទៀតថា "ប្រសិនបើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ត្រូវបានចាត់ទុកថាជាសំណើសុំមោឃភាព ពេលនោះបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ទាំងនោះ មានកំហុសផ្នែកនីតិវិធី និងផ្នែកសារធាតុ។ ជាពិសេសពាក់ព័ន្ធនឹងបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់ជនត្រូវចោទ សហព្រះរាជអាជ្ញាសុំឱ្យអង្គបុរេជំនុំជម្រះប្រកាសថា បណ្តឹងនោះមិនអាចទទួលយកបានទេ ដោយសារតែខ្វះមូលដ្ឋានគតិយុត្ត។

១០ សហមេធាវីការពារក្តីរបស់ជនត្រូវចោទ ពុំបានដាក់មតិយោបល់អ្វីមួយ ពាក់ព័ន្ធនឹងបញ្ហានៃភាពអាចទទួលយកបាន ដែលលើកឡើងដោយសហព្រះរាជអាជ្ញានៅក្នុងចម្លើយតបរួម តបទៅនឹងបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍នោះទេ។

III. ច្បាប់ពាក់ព័ន្ធ

១១ សេចក្តីយោងទៅលើវិធាន២១, ៥៥(១០), ៧៣, ៧៤(៣) និង ៧៥ នៃវិធានផ្ទៃក្នុង។

IV. ភាពអាចទទួលយកបាន

១២ នៅថ្ងៃទី២៨ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០៩ សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត បានចេញដីកាមួយ និងបានជូនដំណឹងដល់ភាគីនៅថ្ងៃទី ២៩ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០៩។ សហមេធាវីការពារក្តីរបស់ជនត្រូវចោទ បាន[illegible]

---

[១៨] បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់ អៀង ធីរិទ្ធ ត្រង់កថាខណ្ឌ ១៦-២២។

[១៩] បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ កថាខណ្ឌទី ៣។

[២០] ចម្លើយតបរួមរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា កថាខណ្ឌទី ៧។

00437347

ដំណឹងនៃបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ នៅថ្ងៃទី៨ ខែសីហា ឆ្នាំ២០០៩។ បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ត្រូវបានដាក់នៅថ្ងៃទី២៧ ខែសីហា ឆ្នាំ២០០៩ តាមតម្រូវការដែលបានកំណត់នៃវិធាន ៧៥(៣) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង។

១៣ អង្គបុរេជំនុំជម្រះកត់សម្គាល់ឃើញពាក់ព័ន្ធនឹងបញ្ហា ដែលលើកឡើងដោយសហព្រះរាជអាជ្ញាអំពីភាពអាចទទួលយកបាននៃបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍នោះថា សហមេធាវីការពារក្តីរបស់ជនត្រូវចោទ បានឯកភាពជាមុន យកតាមបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់ អៀង ធីរិទ្ធ ទាំងស្រុង និងឥតលក្ខខណ្ឌ។ ដូច្នេះមូលដ្ឋានគតិយុត្តសម្រាប់បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់ជនត្រូវចោទនោះ គឺអ្វីដែលមានរៀបរាប់នៅក្នុងបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់ អៀង ធីរិទ្ធ នោះឯង ដែលអង្គហេតុនេះ មានលក្ខណៈគ្រប់គ្រាន់ ដើម្បីឱ្យអង្គបុរេជំនុំជម្រះពិចារណាបានថា សហមេធាវីការពារក្តីរបស់ជនត្រូវចោទ បានបំពេញកាតព្វកិច្ចរបស់ខ្លួនក្នុងការបរិយាយអំពីមូលដ្ឋានគតិយុត្តនោះ រួចហើយ។

១៤ ដើម្បីកំណត់ថាតើខ្លួនមានយុត្តាធិការលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍នោះដែរឬទេ អង្គបុរេជំនុំជម្រះត្រូវចាប់ផ្តើមពីការត្រួតពិនិត្យលើលក្ខណៈនៃសំណើសុំដែលពាក់ព័ន្ធនោះ។ មុននឹងពិនិត្យដូច្នេះ អង្គបុរេជំនុំជម្រះធ្វើការសង្កេតជាបឋមមួយថា ទោះបីជាជនត្រូវចោទពុំមែនជាភាគីមួយក្នុងចំណោមភាគីទាំងឡាយផ្សេងទៀត ដែលបានធ្វើសំណើឬចូលរួមក្នុងសំណើយ៉ាងណាក្តី ដោយសារតែលក្ខណៈទូទៅនៃសំណើ ដីកាដែលពាក់ព័ន្ធនោះមានឥទ្ធិពលស្មើៗគ្នា ទៅលើជំហររបស់ជនត្រូវចោទ ដែលមានសិទ្ធិប្តឹងឧទ្ធរណ៍ជំទាស់នឹងវាបាន[២១]។

១៥ អង្គបុរេជំនុំជម្រះកត់សម្គាល់ឃើញថា សហមេធាវីការពារក្តីរបស់ អៀង ធីរិទ្ធ បានលើកឡើងថា សំណើសុំចំពោះសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតអនុលោមតាមវិធាន៥៥(១០) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង "ដែលចែងថានៅក្នុងអំឡុងពេលស៊ើបអង្កេត ជនត្រូវចោទអាចស្នើឱ្យ [សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត] ចេញដីកាបែបនោះ នៅពេលដែលខ្លួនពិចារណាឃើញថាមានភាពចាំបាច់សម្រាប់ការដឹកនាំកិច្ចស៊ើបសួរ"[២២]។ នៅក្នុងសេចក្តីសន្និដ្ឋាននៃសំណើសុំ សហមេធាវីការពារក្តីរបស់ អៀង ធីរិទ្ធ បានស្នើឱ្យសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត៖

(i) "ចាត់ទុកថាមិនអាចទទួលយកបាននូវភស្តុតាង ឬសម្ភារៈផ្សេងទៀត ដែលបានមក ឬដែលអាចបានមកដោយការប្រើប្រាស់ទារុណកម្ម [...]

---

[២១] សូមមើល "សេចក្តីសម្រេចស្តីពីភាពអាចទទួលយកបាននៃបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ដែលដាក់ដោយ ខៀវ សំផន [illegible] សហព្រះរាជអាជ្ញា" ថ្ងៃទី២២ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០៩ D164/4/7 (PTC24), កថាខណ្ឌទី៧-១៤។

[២២] សំណើរបស់ អៀង ធីរិទ្ធ កថាខណ្ឌទី ៣។

(ii) ចៀសវាងការប្រើប្រាស់ចម្លើយបែបនេះតាមមធ្យោបាយផ្សេងទៀត[...]"

១៦ បន្ទាប់ពីបានពិចារណាអំពីគោលបំណងនៃសំណើសុំរួចមក អង្គបុរេជំនុំជម្រះសង្កេតឃើញថា សំណើសុំមិនមែនជា "សំណើសុំបំពេញកិច្ចស៊ើបសួរ" នោះទេ នៅក្នុងក្របខណ្ឌនៃវិធាន ៧៤(៣)(ខ) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង និងដូចដែលបានកំណត់ដោយអង្គបុរេជំនុំជម្រះ នៅក្នុងសេចក្ដីសម្រេចលើបណ្ដឹងឧទ្ធរណ៍ស្ដីពីការបកប្រែភាសារបស់ជនត្រូវចោទ ខៀវ សំផន[២៣] ថា ជាសំណើសុំបំពេញកិច្ចស៊ើបសួរដែលត្រូវបំពេញដោយសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត ឬទៅលើការផ្ទេរអំណាច ដោយអ្នកស៊ើបអង្កេត អ.វ.ត.ក ឬនគរបាលយុត្តិធម៌ ដោយមានគោលបំណងប្រមូលផ្ដុំនូវព័ត៌មានដែលនាំឱ្យរកឃើញនូវការពិត។

១៧ អង្គបុរេជំនុំជម្រះសង្កេតឃើញថែមទៀតថា លទ្ធភាពក្នុងការប្ដឹងឧទ្ធរណ៍ដែលផ្ដើមចេញពីដីការបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត មានដែនកំណត់សម្រាប់ជនត្រូវចោទ ចំណែកឯសហព្រះរាជអាជ្ញាអាចប្ដឹងឧទ្ធរណ៍លើគ្រប់ដីកាទាំងអស់[២៤]។ ភាពមិនស៊ីសង្វាក់គ្នាដែលអាចកើតចេញមកពីលទ្ធភាពទូទៅក្នុងការប្ដឹងឧទ្ធរណ៍ ដែលបានលើកឡើង ស្របតាមវិធាន៥៥(១០) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង និងលទ្ធភាពដែលមានដែនកំណត់ក្នុងការប្ដឹងឧទ្ធរណ៍សម្រាប់ជនត្រូវចោទ ស្របតាមវិធាន ៧៤(៣)(ខ) មិនអាចនាំឱ្យមានសេចក្ដីសន្និដ្ឋាន ដូចដែលបានធ្វើដោយសហមេធាវីការពារក្ដីស្ដីពីភាពអាចទទួលយកបាននៃបណ្ដឹងឧទ្ធរណ៍នេះឡើយ។

១៨ អង្គបុរេជំនុំជម្រះបានកត់សម្គាល់ឃើញថែមទៀតថា ជាទូទៅ អង្គបុរេជំនុំជម្រះគ្មានយុត្តាធិការ ក្នុងការពិនិត្យមើលឡើងវិញនូវបញ្ហានានា ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងភាពអាចទទួលយកបាននៃភស្តុតាងដូចនេះទេ។ យោងតាមវិធានផ្ទៃក្នុង បញ្ហានៃភាពអាចទទួលយកបាននៃភស្តុតាងកើតឡើងនៅដំណាក់កាលជំនុំជម្រះនៃកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីរឿងក្ដីព្រហ្មទណ្ឌ[២៥]។ ស្រដៀងគ្នានេះដែរ ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌកម្ពុជាបានចែងអំពីបទដ្ឋានតិចតួចណាស់ ពាក់ព័ន្ធនឹងភាពអាចទទួលយកបាននៃភស្តុតាង ហើយបទដ្ឋានទាំងអស់នេះមានការពាក់ព័ន្ធនឹងដំណាក់កាលជំនុំជម្រះនៃកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី នៅពេលដែលចៅក្រមជំនុំជម្រះត្រូវបានផ្ដល់ឱ្យនូវឆន្ទានុសិទ្ធិទូលំទូលាយ នៅក្នុងការសម្រេចថាតើ ទទួលយកនូវភស្តុតាងដែរឬទេ[២៦]។

[២៣] សេចក្ដីសម្រេចលើបណ្ដឹងឧទ្ធរណ៍របស់ ខៀវ សំផន ប្រឆាំងនឹងដីកាសម្រេចអំពីសិទ្ធិនិងកាតព្វកិច្ចក្នុងកា[illegible]ប្រែភាសារបស់ភាគីនានា ចុះថ្ងៃទី២០ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០០៩ កថាខណ្ឌទី២៨ ឯកសារ A190/I/20។
[២៤] វិធាន ៧៤(២) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង។
[២៥] វិធាន ៨៧ នៃវិធានផ្ទៃក្នុង។
[26] មាត្រា ៣២១ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌកម្ពុជា។

PRE-TRIAL CHAMBER CHAMBRE PRÉLIMINAIRE * E.C.C.C. * C.E.T.C.

00437349

១៩ អង្គបុរេជំនុំជម្រះយល់ឃើញថា តាមមូលហេតុទាំងអស់នេះ បណ្ដឹងឧទ្ធរណ៍មិនអាចត្រូវប្រកាសថាអាចទទួលយកបាននោះទេ នៅពេលដែលអនុវត្តវិធាន៥៥ និង ៧៤ នៃវិធានផ្ទៃក្នុងនោះ។

២០ អង្គបុរេជំនុំជម្រះកត់សម្គាល់ឃើញថា វិធាន៧៦ នៃវិធានផ្ទៃក្នុង បានចែងអំពីឱកាសសម្រាប់ភាគីធ្វើការស្នើសុំសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតឱ្យមោឃៈភាពកិច្ចស៊ើបសួរ។ អង្គបុរេជំនុំជម្រះបានកត់សម្គាល់ឃើញថែមទៀតថា បទបញ្ញត្តិនេះមានបំណងបដិសេធភស្តុតាងទាំងមូល។ សំណើសុំដែលបានធ្វើឡើង ចំពោះសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតមានបំណងបដិសេធតែផ្នែកខ្លះ ដែលភស្តុតាងត្រូវបានប្រើប្រាស់ផ្សេងពីការអនុញ្ញាតស្របតាមអនុសញ្ញាប្រឆាំងនឹងការធ្វើទារុណកម្ម (“CAT”) តែប៉ុណ្ណោះ។ ហេតុនេះហើយ ការលើកឡើងដែលធ្វើដោយសហព្រះរាជអាជ្ញាដែលថា នីតិវិធីនេះគួរតែត្រូវបានប្រើប្រាស់ដោយសហមេធាវីការពារក្ដីនោះ គ្មានមូលដ្ឋានច្បាប់នោះទេ។

២១ អង្គបុរេជំនុំជម្រះកត់សម្គាល់ឃើញថែមទៀតថា សហមេធាវីការពារក្ដីសន្និដ្ឋានថា មូលដ្ឋានផ្សេងៗសម្រាប់ភាពអាចទទួលយកបាននៃបណ្ដឹងឧទ្ធរណ៍ គឺ: ១) ការបំពានលើការកាត់សេចក្ដីដោយយុត្តិធម៌ និង ២) ការប្រព្រឹត្តិទៅយ៉ាងឆាប់រហ័សនៃកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី។

២២ ពាក់ព័ន្ធនឹងបញ្ហានេះ វិធាន២១ នៃវិធានផ្ទៃក្នុង ចែងថា៖

“វិធាន២១ គោលការណ៍ជាសារវ័ន្ត

១. ច្បាប់ស្ដីពីការបង្កើតអង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញ វិធានផ្ទៃក្នុង សេចក្ដីណែនាំអនុវត្ត និងបទបញ្ជារដ្ឋបាលទាំងអស់ជាធរមាន ត្រូវតែបកស្រាយក្នុងន័យការពារជានិច្ចដល់ប្រយោជន៍របស់ជនសង្ស័យ ជនត្រូវចោទ ជនជាប់ចោទ និងជនរងគ្រោះ ដើម្បីធានាអំពីសច្ចភាពផ្លូវច្បាប់ និងកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីប្រកបដោយតម្លាភាព ដោយគិតដល់លក្ខណៈពិសេសរបស់អង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញក្នុងតុលាការកម្ពុជា ដូចមានចែងក្នុងច្បាប់ស្ដីពីការបង្កើតអង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញ និងកិច្ចព្រមព្រៀង។ ក្នុងបរិបទនេះ៖

ក-ដំណើរការនីតិវិធីក្នុងអង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញ ត្រូវតែមានយុត្តិធម៌ និងត្រូវគោរពគោលការណ៍ចំពោះមុខ ហើយត្រូវរក្សាបាននូវតុល្យភាពរវាងសិទ្ធិរបស់ភាគីទាំងឡាយ [...]

៤. ការសម្រេចសេចក្ដីលើការចោទប្រកាន់ចំពោះមុខអង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញត្រូវធ្វើឡើងក្នុងរយៈពេលមួយសមស្រប។

00437350

២៣ អង្គបុរេជំនុំជម្រះត្រូវពិនិត្យថាតើ វិធាន២១ នៃវិធានផ្ទៃក្នុងកំណត់លក្ខខណ្ឌថា វិធាននេះអនុម័តនូវការបកស្រាយកាន់តែទូលំទូលាយអំពីសិទ្ធិក្នុងការប្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់ជនត្រូវចោទ ដើម្បីធានាថា កិច្ចដំណើរការនីតិវិធីមានភាពត្រឹមត្រូវ និងឆាប់រហ័សដែរឬទេ។

២៤ អង្គបុរេជំនុំជម្រះសង្កេតឃើញថា វិធានផ្ទៃក្នុងបានផ្តល់ដល់ជនត្រូវចោទនូវលទ្ធភាពក្នុងការជំទាស់ទៅនឹងភាពអាចទទួលយកបាននៃភស្តុតាងនៅក្នុងដំណាក់កាលសវនាការ។ សេចក្តីយោងត្រូវបានធ្វើលើវិធាន៨៧ នៃវិធានផ្ទៃក្នុង[២៧]។

២៥ អង្គបុរេជំនុំជម្រះកត់សម្គាល់ឃើញថែមទៀតថា នីតិវិធីដែលបានបង្កើតឡើងនៅចំពោះមុខអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងសម្រាប់ធ្វើការវាយតម្លៃភស្តុតាងសម្រាប់ការជំនុំជម្រះ គឺយោងតាមបទដ្ឋានអន្តរជាតិស្តីពីច្បាប់និងកិច្ចការពារសិទ្ធិ ក្នុងការទទួលបានការកាត់សេចក្តីដោយយុត្តិធម៌របស់ជនត្រូវចោទ។ ស្រដៀងគ្នានឹងឆន្ទានុសិទ្ធិដែលបានប្រគល់ឱ្យចៅក្រមនានានៅតុលាការអន្តរជាតិផ្សេងទៀតដែរ[២៨] អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងនៃអង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញ ត្រូវបានប្រគល់ឱ្យនូវឆន្ទានុសិទ្ធិក្នុងការបដិសេធសំណើសុំផ្តល់ភស្តុតាង (ស្រដៀងគ្នានឹងការបដិសេធភស្តុតាងដែលបានបង្ហាញ) នៅពេលដែលភស្តុតាងបែបនេះ "មិនត្រូវបានអនុញ្ញាតតាមច្បាប់"[២៩]។ "ច្បាប់" ដែលអនុវត្តនៅកម្ពុជា រួមបញ្ចូលទាំងច្បាប់អន្តរជាតិនានា ដូចជាអនុសញ្ញាប្រឆាំងនឹងការធ្វើទារុណកម្មជាដើម[៣០]។

២៦ អង្គបុរេជំនុំជម្រះសង្កេតឃើញថា កិច្ចដែលធ្វើដោយសហមេធាវីការពារក្តី កំពុងស្នើសុំឱ្យមានការបដិសេធនូវភស្តុតាងដែលមានលក្ខណៈស្របនឹងមាត្រា១៥ នៃអនុសញ្ញាប្រឆាំងនឹងការធ្វើទារុណកម្មដែលចែងថា៖

PRE-TRIAL CHAMBER * CHAMBRE PRELIMINAIRE * E.C.C.C * C.E.T.C

[២៧] ដើម្បីឱ្យបានយល់កាន់តែច្បាស់អំពីបទបញ្ញត្តិនៃវិធាន៨៧ នៃវិធានផ្ទៃក្នុង សូមមើល សេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងលើភាពអាចទទួលយកសម្ភារៈនៅក្នុងសំណុំរឿងធ្វើជាភស្តុតាងបាន ចុះថ្ងៃទី២៦ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០០៩ ឯកសារ E43/4 កថាខណ្ឌទី៥ ដល់៧។

[២៨] វិធាន៩៥ នៃបទដ្ឋាននីតិវិធីនិងភស្តុតាងរបស់តុលាការ ICTY និង ICTR។

[២៩] វិធាន៨៧(៣)(ឃ) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង។

[៣០] ប្រទេសកម្ពុជាបានផ្តល់សច្ចាប័នលើអនុសញ្ញាប្រឆាំងនឹងការធ្វើទារុណកម្ម ចុះថ្ងៃទី១៥ ខែតុលា ឆ្នាំ១៩៩២។

"រដ្ឋជាភាគីនីមួយៗធានាថា ចម្លើយណាមួយដែលត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយសារការធ្វើទារុណកម្ម មិនត្រូវយកធ្វើជាភស្តុតាងនៅក្នុងកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីណាមួយនោះទេ លើកលែងតែប្រឆាំងនឹងជនដែលជាប់ចោទពីបទធ្វើទារុណកម្ម ថាជាភស្តុតាងដែលគេបានធ្វើចម្លើយនោះ"។

២៧ នៅថ្ងៃទី២៨ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៩ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបានកត់សម្គាល់នៅក្នុងសេចក្តីសម្រេចក្នុងរឿងក្តីជនជាប់ចោទ កាំង ហ្គេកអ៊ាវ "ឌុច" ពាក់ព័ន្ធនឹងឯកសារនានាដែលបានមកដោយការធ្វើទារុណកម្មថា៖

"ឯកសារទាំងអស់នេះមានកំណត់ត្រឹមតែអង្គហេតុដែលថា ឯកសារទាំងនោះត្រូវបានបង្កើតឡើង និងក្នុងករណីសមស្របធ្វើជាភស្តុតាងបង្ហាញថា ឯកសារទាំងនោះត្រូវបានធ្វើឡើងដោយសារការធ្វើទារុណកម្ម។ ឯកសារទាំងនោះមិនត្រូវបានអនុញ្ញាតឲ្យយកមកប្រើប្រាស់ដើម្បីបញ្ជាក់ការពិតនោះទេ"[៣១]។

២៨ ថ្វីបើមានការសង្កេតដែលផ្ទុយគ្នាធ្វើដោយសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតនៅក្នុងដីកាក៏ដោយ[៣២] មាត្រា ១៥ នៃអនុសញ្ញាប្រឆាំងនឹងការធ្វើទារុណកម្ម ត្រូវយកមកអនុវត្តយ៉ាងម៉ឺងម៉ាត់។ ពុំមានលទ្ធភាពសម្រាប់ការកំណត់អំពីការពិត ឬសម្រាប់ការប្រើប្រាស់ផ្សេងពីនេះ នូវចម្លើយណាមួយដែលបានមកតាមរយៈការធ្វើទារុណកម្មនោះទេ[៣៣]។ អង្គបុរេជំនុំជម្រះសង្កេតឃើញថា នៅពេលដែលអង្គបុរេជំនុំជម្រះបានទទួលបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍នេះ សំណៅដើមនិងសំណៅដែលបានបកប្រែរួចចំនួនពីរច្បាប់នៃដីកាមិនមានភាពស៊ីសង្វាក់គ្នានោះទេ ជាពិសេសពាក់ព័ន្ធនឹងកថាខណ្ឌទី២៨[៣៤] ដែលបានលើកឡើងយ៉ាងជាក់លាក់ក្នុងបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍។ អង្គបុរេជំនុំជម្រះសង្កេតឃើញថែមទៀតថា ផ្អែកតាមភាពមិនស៊ីសង្វាក់គ្នានេះ

---

[៣១] សូមមើលសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ចុះថ្ងៃទី២៨ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៩ ឯកសារ E176 កថាខណ្ឌទី៨។

[៣២] ដីកា កថាខណ្ឌទី២៨។

[៣៣] ប្រវត្តិនៃការធ្វើសេចក្តីព្រាងនៃមាត្រា ១៥ នៃអនុសញ្ញាប្រឆាំងនឹងការធ្វើទារុណកម្មបានធ្វើឲ្យចំណុចនេះមានភាពច្បាស់លាស់។ សូមមើល: ឯកសារអង្គការសហប្រជាជាតិ E/CN.4/1285 ចុះថ្ងៃទី១៨ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៧៨។ សេចក្តីសង្ខេបដែលបានរៀបចំ ដោយ UN SG យោងតាមគណៈកម្មការ Res"n 18 (XXXIV) ឯកសារអង្គការសហប្រជាជាតិ E/CN.4/1314 ចុះថ្ងៃទី១៥ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៧៨។ គណៈកម្មការស្តីពីសិទ្ធិមនុស្ស សេចក្តីសម្រេច ១ (XXXVI) នៅកិច្ចប្រជុំលើកទី១៥២៦របស់ខ្លួន នៅថ្ងៃទី៥ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ១៩៨០។ គណៈកម្មការស្តីពីសិទ្ធិមនុស្ស របាយការណ៍របស់ក្រុមការងារស្តីពីសេចក្តីព្រាងអនុសញ្ញាប្រឆាំងនឹងការធ្វើទារុណកម្ម [illegible] ឬការដាក់ទណ្ឌកម្មដែលសាហាវព្រៃផ្សៃ អមនុស្សធម៌ ឬដែលថោកទាបផ្សេងទៀត E/CN.4/1367 ចុះថ្ងៃទី៥ ខែ[illegible] ឆ្នាំ[illegible] កថាខណ្ឌទី៨២។ ត្រូវបានផលិតឡើងវិញនៅក្នុងគណៈកម្មការស្តីពីសិទ្ធិមនុស្ស របាយការណ៍ស្តីពីសម័យប្រជុំលើក[illegible] ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ១៩៨០ ដល់ថ្ងៃទី១៤ ខែមីនា ឆ្នាំ១៩៨០ ឯកសារអង្គការសហ-ប្រជាជាតិ E/1980/13, E/CN.4/1408 [illegible] ទំព័រ៥២ ដល់៧៣ កថាខណ្ឌទី៨៣។

[៣៤] អង្គបុរេជំនុំជម្រះកត់សម្គាល់ឃើញថា ចំណុចនេះត្រូវបានកែប្រែរួចហើយនៅក្នុង Zylab ប៉ុន្តែមិនទាន់បានកែប្រែនៅ[illegible] របស់ អ.វ.ត.ក នៅឡើយទេ។

ការអនុវត្តមាត្រា១៥ នៃអនុសញ្ញាប្រឆាំងនឹងការធ្វើទារុណកម្មពាក់ព័ន្ធនឹងភស្តុតាងបែបនេះ ដូចដែលបានពិភាក្សាគ្នានៅក្នុងដីកា មានភាពមិនច្បាស់លាស់នោះទេ។

២៩ អង្គបុរេជំនុំជម្រះយល់ឃើញថា សិទ្ធិរបស់ជនត្រូវចោទដែលបានចែងនៅក្នុងវិធាន២១ នៃវិធាន ផ្ទៃក្នុង ត្រូវបានការពារយ៉ាងពេញលេញ ដោយក្របខណ្ឌច្បាប់ដែលមានស្រាប់ ដូចបានលើកហេតុផលខាងលើ។ ហេតុដូច្នេះ អង្គបុរេជំនុំជម្រះយល់ឃើញថា វិធាន២១ នៃវិធានផ្ទៃក្នុង មិនបានដាក់កាតព្វកិច្ចឲ្យអង្គបុរេជំនុំជម្រះធ្វើការបកស្រាយវិធានផ្ទៃក្នុងថា បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍គួរត្រូវបានប្រកាសថា អាចទទួលយកបាននោះទេ។

ហេតុដូច្នេះ អង្គបុរេជំនុំជម្រះសម្រេច÷

បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍មិនអាចទទួលយកបាន។

អនុលោមតាមវិធាន ៧៧(១៣) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង សេចក្តីសម្រេចនេះបិទផ្លូវតវ៉ា។

ភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ២៧ ខែមករា ឆ្នាំ២០១០

អង្គបុរេជំនុំជម្រះ

Rowan DOWNING **និ័យ ថុល** Katinka LAHUIS **ហួត វុទ្ធី** **ប្រាក់ គីមសាន**